

[Kim Behnke]

Lige så vel som privatpersoner ikke får lov til at låne penge i banken uden at skulle betale rente, ja, så er det sådan, at når staten optager 650 mia. kr. i lån, medfører det betaling af renter. De renter, Folketingets flertal pålægger de danske skatteydere, er for 1993's vedkommende lidt over 60 mia. kr. Nå ja, kan man sige, hvad er 60 mia. kr.? Den nærmeste sammenligning er, at det er næsten hele vores momsgrundlag; det svarer til de 20 procentpoint af de nuværende 25 pct. moms. Altså går 20 pct. af de 25 pct. moms, vi opkræver, til det aldeles absurde formål at betale renter af den gæld, som flertallet her i Folketinget har påført den danske stat.

Modsat min private gæld og andres private gæld og firmaers gæld, som er personlige hæftelser, er det sådan, at hver gang Folketinget forøger statens gæld, betyder det, at den samlede danske befolkning som selvskyldnerkautionsister pålægges at skulle tilbagebetale gælden med renter og renters rente.

Men det er selvfølgelig nødvendigt at gå ud og optage så store ekstra lån, for da vi siden 1987 har haft en ubrudt kurve, der betyder, at de årlige underskud, altså driftsunderskudene, har været helt op til 40 mia. kr., så skal man låne penge konstant og i en strid strøm for at være i stand til at honorere de løbende driftsunderskud.

De løbende driftsunderskud skyldes ene og alene manglende vilje og mandsmød her i Folketinget til at holde igen med det offentliges udgifter. Hver gang der skal bruges flere penge, som f.eks. under det foregående forslag, er der al politisk vilje til at få flertal for at afholde nye udgifter; men når det gælder om at få udgifterne bragt ned, er der ingen politisk vilje. Så ser man stort på, at staten har et driftsunderskud på 40 mia. kr. eller deromkring fra år til år, et driftsunderskud, som betyder, at det efterfølgende års gæld er et tilsvarende antal milliarder plus renters rente større.

Fremskridtspartiet skal derfor indtrængende anmode Folketingets partier om at afvise denne ansøgning om at få lov til at optage yderligere 50 mia. kr. i lån. Lige så vel som svaret nede i banken, når en privatperson eller en virksomhed, som er forgældet, som er insolvent, kommer og beder om yderligere lån, er nej, skal svaret i Folketinget til denne ansøgning være nej. Det er ganske enkelt uforsvar-

ligt, ganske og aldeles uforsvarligt, hvis man siger ja.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg er ikke uenig med hr. Kim Behnke i det betænkelige ved udviklingen i underskuddet på statsbudgettet, sådan som vi har set den igennem de sidste 5-6 år. Det er imidlertid noget, vi tager stilling til, når vi behandler finansloven. Det, vi skal tage stilling til her, er at realisere en del af den lånoptagning, der er en konsekvens af finanslovens vedtagelse.

Det rigtige i det, regeringen gør her – og derfor synes jeg, at Fremskridtspartiets holdning er underlig – er, at den lånoptagning, der er besluttet i henhold til finansloven, beder regeringen nu om at få lov til at foretage i udlandet for at styrke den danske valutareserve.

Vi har alle – sådan har jeg også forstået Fremskridtspartiet – en interesse i at kunne holde en stabil kronkurs i Danmark. En forudsætning for det er, at vi har en tilstrækkelig stor valutareserve. Det er det, finansministeren beder om her, og jeg forstår slet ikke logikken i Fremskridtspartiets holdning på dette område.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

De valutareserver, som den danske nationalbank selvfølgelig og naturligt skal have, skal opbygges ved, at vi har overskud på vores handel med udlandet. De skal opbygges ved, at danske virksomheder eksporterer varer, tjenesteydelser og kapitalgoder til udlandet og dermed bringer valuta til Danmark.

Valutareserver skal ikke opstå ved, at staten går ud og optager lån i udlandet. Lån i udlandet betyder løbende forværrelse af vores betalingsbalance som følge af rentebetalingerne på lånene. Lån i udlandet betyder en yderligere gældsætning af den danske stat i forhold til udlandet. Begge dele tager Fremskridtspartiet afstand fra.

Når hr. Klaus Hækkerup gør opmærksom på, at dette her er en naturlig konsekvens af den finanslov, som allerede er vedtaget, er det jo ikke korrekt, for så havde finansministeren ikke behøvet at søge hjemmel. Hjemmel er der ikke i finansloven. Det er rigtigt, at der er lagt et budget, og der er en politisk aftale om, at